

Jordemor Kit Dynnes:

35 år gammelt tryksår giver stadig gener

Seksten år gammel fik Kit Dynnes et tryksår under en indlæggelse, fordi ingen tog hendes klage over smerterne alvorligt.

Da Kit Dynnes var 16 år, kom hun ud for et trafikuheld og blev indlagt en sen aften med forskellige brud. Det kostede en langvarig indlæggelse og en helt unødvendig skade, som stadig generer hende: et tryksår, som hun meget hurtigt fik på hælen.

Hun havde brækket højre lårben, som var lagt i stræk, mens venstre ben var sat sammen efter et åbent skinnebensbrud og lå i en skinne. Allerede første dag klagede hun over meget ondt i det venstre ben. Men der gik et døgn, før der var nogen, der besluttede at se nærmere på det.

»Da de tager benet ud af skinnen, har jeg to sår, et på hælen og et på ankelknoen. To sorte plamager. Det på hælen er stort som en tikrone«, husker hun.

»Såret på knoen blev til et pænt ar. Men det under hælen er blevet til noget, der i dag ligner en stor ligtorn med en spids af hård hud, der trykker ind mod hælbenet«.

Det er mange år siden, men oplevelsen af ikke at blive lyttet til står stadig stærkt for Kit Dynnes.

»Jeg havde jo i forvejen et lårbensbrud, og selv om jeg klagede over smerter i hælen blev det ikke taget alvorligt. De sagde, at det var fordi, jeg havde slået mit ben. Det var slaget, der gjorde ondt. Selv min mor påtog sig at fortælle, at det var noget, jeg måtte acceptere«.

Kit Dynnes har egentlig aldrig tænkt på det, hun oplevede, som sjuusk eller dårlig pleje, selv om man i dag ville kalde det en utilsigtet hændelse.

»Det var et uheld. Det skete. Men mere overordnet handler det vel om, at man ikke skal kategorisere folk.

Jeg var jo ung, en pige på 16 år, og en ung pige får ikke tryksår. Hvis jeg havde været 80 år, havde de nok været mere opmærksomme. Hvis jeg havde været voksen, var jeg måske også blevet hørt mere. De så mig som en 16-årig, der ikke kunne acceptere, at hun havde ondt«.

Ikke kategorisere. Ikke sætte i bås. Det er vigtigt at huske i en tid, hvor regimer og tjeklister bliver indført for at forhindre, at der sker noget utilsigtet, tænker Kit Dynnes.

»Jeg oplever det selv: Man har den og den kategori, og så ved man, at det og det skal ske. Og somme tider sker der så pludselig noget helt andet.

Men på den anden side er kategorierne jo også det, der gør os dygtige til at ramme præcist, når vi står i en akut situation. Man ser efter 1, 2, 3 og 4, og så har man indkredset problemet«.

Journalist

Kirsten Bjørnsson,
kirsten.b.journalistik
@gmail.com

Foto

Frank Ulstrup